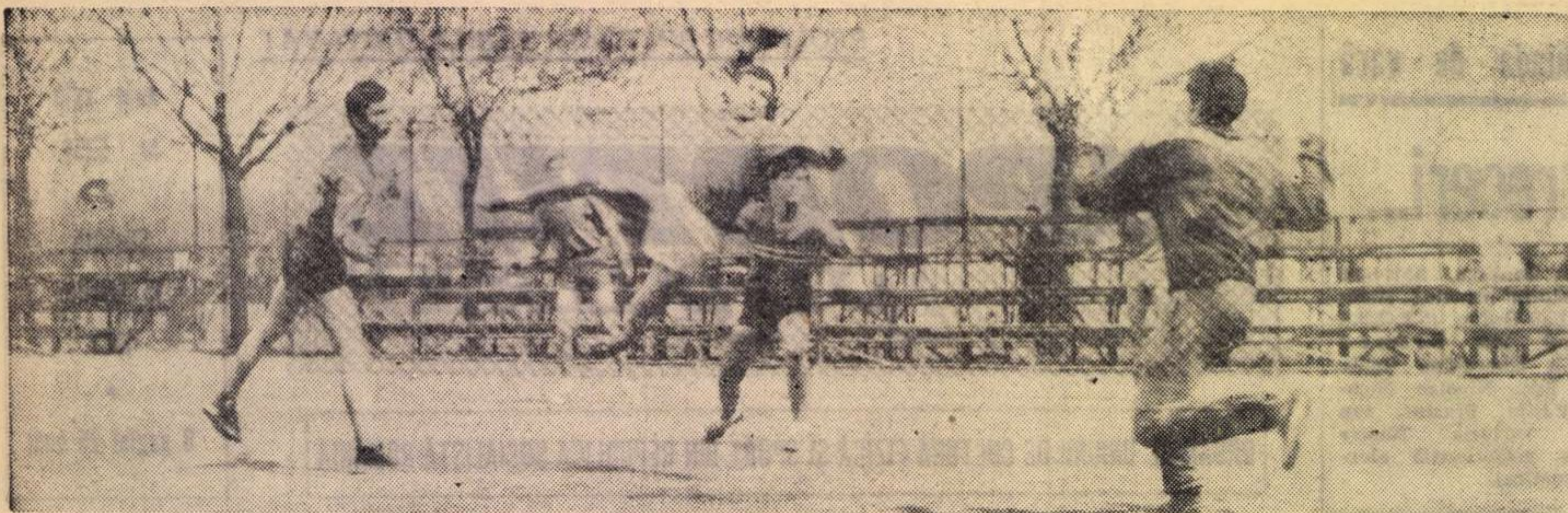

Handbalul a cunoscut o largă răspîndire în rîndurile școlarilor noștri. Mulți dintre aceștia sînt îndreptați spre secțiile de performanță ale școlilor sportive, cluburilor etc. Iată-i în imagine, la un antrenament, pe jucătorii Școlii sportive nr. 1 din Capitală. Foto: T. Roibu

CLIMATUL SPORTIV AL ȘCOLII

Anul trecut, Ministerul Învățămîntului și Consiliul General al UCFS au luat o serie de măsuri în vederea dezvoltării educației fizice și a sportului în școli, a sporirii contribuției acestora la întărirea sănătății și la educarea tineretului studios, la folosirea utilă și recreativă a timpului liber.

În această direcție, posibilitățile de organizare a activității sportive într-o școală generală din mediul sătesc sînt multiple, iar formele care pot duce la atragerea elevilor în practicarea exercitiilor fizice și a sportului sînt extrem de variate.

Valorificarea acestor posibilități depinde însă în mare măsură de spiritul de inițiativă și de perseverența învățătorilor si profesorilor, de căutările lor în a ieși din munca șablon (pe care încă mulți continuă să o desfășoare), de modul cum ei reușesc să-și atragă sprijinul larg al conducerii școlii, al tuturor cadrelor didactice și al organelor locale

Pentru a explica aceste aspecte, ne vom ocupa în rîndurile de față de o școală din mediul sătesc, unde faptele sînt deosebit de grăitoare

Cine merge azi la Școala generală din comuna Micfalău, raionul Sf. Gheorghe, rămîne plăcut impresionat de modul în care conducerea acestei școli și în special învățătorul Fejer Acațiu au rezolvat problemele educației fizice și ale sportului.

CE ERA ÎN TRECUT? În urmă cu 7 ani, în această școală nici nu se pomenea de activitate sportivă. Nu exista nici un fel de teren sportiv, iar ca inventar sportiv erau doar cîteva mingi primite de la Secția raională de învățămînt. Despre activități sportive, deci, nu se putea discuta. Predomina, în schimb, mentalitatea că nu se poate face prea mult. „E sat de munte, mult timp vremea este răcoroasă — se spunea adesea — copiii se pot îmbolnăvi dacă lucrează afară etc.". De altfel, nici elevii. prin lecțiile ce le făceau mai mult în clasă, nu se simțeau atrași pentru activitățile sportive.

CUM SE PREZINTĂ LUCRURILE ASTĂZI? Prin munca plină de entuziasm și pasiune a învățătorului Fejer Acațiu, multe s-au schimbat în ultimii ani la Școala generală din Micfalău.

Om cu inițiativă, spirit practic, bun organizator, și gospodar, el a sesizat posibilitățile existente și, intrînd în cadența cerințelor actuale, a început lupta cu greutățile și mentalitatea greșită a unora. Perseverent, învățătorul și-a atras stima, prețuirea și sprijinul conducerii școlii, al cadrelor didactice, al comitetului de părinți, al organelor locale și al elevilor, în vederea asigurării unor condiții materiale pentru practicarea exercițiilor fizice și crearea unui climat sportiv favorabil în școală.

AZI, la școala din Micfalău învață 314 elevi. Aceștia dispun de un teren de handbal, unul de volei, sectoare pentru atletism, portic cu inele și prăjini, frînghii, bară fixă, paralele, iar recent a fost dată în folosință și o sală pentru practicarea tenisului de masă și a șahului. Proiecte de viitor: amenajarea în această primăvară a unui teren de baschet, a unei trambuline pentru sărituri la schi și sprijinirea asociației sportive din comună pentru amenajarea la Terenul de fotbal a unei piste pentru atletism și a unei popicării acoperite.

Cu sprijinul secției raionale de învățămînt, dar mai ales prin posibilități proprii, școala a ajuns să fie destul de bine dotată și cu inventar sportiv. Echipele reprezentative ale școlii au echipament de antrenament, de prezentare la competițiile oficiale, peste 40 mingi, diferite materiale pentru atletism, gimnastică, schi, box, turism, iar fondurile asociației au crescut cu 2 000 lei încasați de la cele două serbări sportive organizate recent la căminul cultural. La toate acestea se adaugă și echipamentul personal al fiecărui elev (chiloți și maieu).

O dată cu asigurarea condițiilor materiale, la școala din Micfalău s-au lărgit posibilitățile de cuprindere a unui număr cît mai mare de elevi la diferite activități sportive și s-a instaurat o atmosferă favorabilă desfășurării acestei activități.

Lecțiile de educație fizică, în majoritatea lor, de la clasele V—VIII se desfășoară și iarna în aer liber, fiind axate pe învățarea schiului. Majoritatea elevilor și-au procurat schiuri și au învățat să schieze destul de bine. Orele de activități sportive sînt așteptate cu nerăbdare. La ele participă, de regulă, un număr de 60-100 elevi. Plăcut impresionați de cele aflate, am asistat la o oră de activități sportive. Într-o disciplină de admirat, 92 de elevi și eleve au lucrat fără întrerupere pe zece ateliere, sub conducerea unor instructori recrutați din cei mai buni elevi sportivi.

A intrat în tradiția școlii ca de două ori pe an elevii să dea în fața locuitorilor satului serbări sportive. Recent, de exemplu, a avut loc serbarea sportivă de la sfîrșitul trimestrului II. Programul a cuprins exerciții sportive, demonstrații de gimnastică, box, trîntă, după care au fost premiați elevii fruntași pe școală la sport.

Pentru serbarea sportivă care va avea loc la sfîrșitul lunii mai, pe terenul sportiv, încă din luna martie au început pregătirile celor 8 ansambluri de gimnastică, s-au stabilit grupele de elevi care se vor întrece la jocurile marinărești, la ștafete, la probele de atletism, la ciclism.

În timpul liber, elevii din Micfalău desfășoară activități sportive cu o sferă largă de cuprindere și în forme mult preferate de ei. În acest an, la etapa pe clase a campionatului școlilor generale a participat întregul efectiv al claselor V-VIII, iar la etapa pe școală s-au întrecut la handbal și volei cîte 5 echipe de băieți și 5 echipe de fete, la oină 4 echipe, la atletism 26 băieți și 25 de fete. Cu regularitate, vara și iarna, se organizează concursuri în cadrul spartachiadelor. Primăvara, competiția cea mai mult așteptată de către elevi este „Cupa agriculturii".

De altfel, zilnic, locurile de joacă ale multor elevi sînt terenurile sportive ale școlii. Numeroși elevi își petrec în mod util și recreativ timpul liber pe aceste terenuri, antrenîndu-se în grupuri sau individual. Iar strădaniile lor, buna pregătire sportivă le-au oferit multe satisfacții. Anul trecut, la gimnastică, în cadrul „Cupei agriculturii" au cîștigat locul I pe regiune la băieți și la fete și locul I pe țară în 1965. La atletism, locul I la ștafeta 4x50 m din cadrul concursului republican de copii. Locuri fruntașe pe raion au ocupat și la fotbal, handbal și volei.

În vacanțele de iarnă și de vară, mulți elevi participă la excursii dintre cele mai interesante. Sub conducerea învățătorului Fejer Acațiu, care și el este un pasionat turist, elevii fac diferite excursii pe jos, în jurul comunei. De mult interes se bucură și excursiile cu bicicletele, în cadrul raionului și regiunii. Din rîndul zecilor de elevi care au devenit pasionați pentru excursiile pe bicicletă, 20 dintre ei, împreună cu învățătorul Fejer, au făcut anul trecut, timp de 30 de zile, turul României, iar în acest an se pregătesc pentru o excursie pe biciclete în Bulgaria.

★

În realizarea unei atmosfere favorabile desfășurării activității sportive la școala din Micfalău a contribuit în mare măsură și conducerea școlii. Climatul favorabil creat de conducerea acestei școli, de cadrele didactice, pentru activitatea sportivă este reflectat de însuși planul de muncă al școlii, care printre altele prevede: profesorul de educație fizică va organiza trimestrial discuții cu cadrele de la clasele I-IV și le va aduce la cunoștință exercițiile și competițiile sportive pentru clasele respective; profesorul de educație fizică va ține un instructaj cu toți elevii școlii, pentru folosirea corectă a aparatelor și instalațiilor sportive din școală; la orele de ansamblu sportiv activitatea va fi axată pe atletism. gimnastică, jocuri sportive și demonstrații de masă; amenajarea unui teren de baschet în curtea școlii și a clubului școlar, cu masă de tenis; obligativitatea celorlalte cadre didactice de a asista cel puțin 10 ore de educație fizică.

Cunoscînd pasiunea și dragostea pentru sport a celor din Micfalău, sîntem încredințați că și pe viitor despre activitatea sportivă de aici se vor scrie numai lucruri frumoase, că la succesele de pînă acum se vor adăuga altele. Iar exemplul bun al acestei școli va fi urmat și de altele.

prof. GH. VLADICA

Dialog cu cititorii

● Andrei Nicolae, din Tohanul Vechi, ne scrie că e un entuziast suporter al echipei de fotbal Rapid București. N-avem nimic de obiectat. Fiecare iubitor al fotbalului are, desigur, una sau mai multe formații preferate. Cititorul nostru dorește ca sfaturile pe care le adresează jucătorilor de la Rapid să vadă lumina tiparului. Îi satisfacem această dorință: „1. C. Dan să-și revină la forma de altădată, să fie din nou un adevărat „stîlp" al apărării, așa cum a fost, de pildă, în meciul de la București, cu echipa Portugaliei. 2. Ion Ionescu să-și arate din nou măiestria în marcarea golurilor. 3. Dumitriu să renunțe la unele „jonglerii", să joace mai mult pentru echipă".

In ce ne privește, sîntem de acord cu observațiile dv. Dar, să vedem și... replica favoriților dv., eventual chiar în partida-cheie de duminică.

● Vasile Ciobotaru din Focșani, un aprig susținător al echipei de fotbal Unirea din localitate (expresia îi aparține), transmite felicitări pentru modul în care a fost arbitrat meciul din categoria C dintre această formație și Flamura roșie, desfășurat la Tecuci (1—1).

Cititorul nostru își exprimă însă regretul că nu a reținut numele arbitrului. Vi-l amintim noi: R. Buzdun, din București.

Nu de alta, dar și arbitrii buni trebuie popularizați.

● Un grup de profesori ai liceelor „Frații Buzești" și „N. Bălcescu" din Craiova mulțumesc pe această cale clubului Steaua pentru vizita făcută la aceste licee de către maeștrii emeriți ai sportului Ion Voinescu, Gheorghe Fiat, Gh. Vizirn și de maestrul sportului Gh. Gruia. Discuțiile lor cu elevii — ne scriu profesorii craioveni — au avut un efect deosebit pentru popularizarea fotbalului, boxului, tenisului și handbalului din aceste școli.

Intr-adevăr, inițiativa este demnă de toată lauda și ea trebuie continuată nu numai de sportivii fruntași de la Steaua, ci și de sportivi aparținînd altor cluburi.

● Cîțiva suporteri ai echipei de fotbal C.F.R. din Caransebeș ne-au scris că au urmărit la Anina meciul din cat. C dintre echipa lor și Minerul Anina. Ei contestă valabilitatea golului victoriei (marcat de localnici) și afirmă că arbitrul N. Ștef—Craiova a prelungit nejustificat meciul. Contestatia echipei dv. nu a fost încă analizată de federația de fotbal. Citind însă raportul arbitrului, am reținut că golul s-a înscris în condiții perfect regulamentare și că meciul a fost prelungit cu două minute pentru „repetatele trageri de timp".

Nu putem fi de acord cu unele aluzii ironice la adresa — în general — a arbitrilor. Intr-adevăr, nu este un lucru prea ușor să fii un suporter obiectiv. Există însă și suporteri imparțiali. V-ați convins, probabil, citind răspunsurile primite de cititorii Andrei Nicolae și Vasile Ciobotaru.

ION OCHSENFELD

„PE MINE CINE MĂ PLĂTEȘTE?"

Scena se petrece la sediul Consiliului raional UCFS Alba Iulia. Decor obișnuit. Personaje: două. Vicepreședintele consiliului raional — tovarășul Viorel Berta — și numita Floare Stanciu. Cel de-al treilea personaj — Miron Bădulescu, secretarul asociației sportive „Refractara" — lipsește. Regizorul nu l-a anunțat, dar și dacă l-ar fi anunțat, respectivul tot ar fi dat bir cu fugiții.

Tov. Berta: *Iar ai venit, nană Floare?*

Tov. Floare: *Iară, dară... Că or trecut cinci luni de cînd aștept, mă rog frumos, da' nime' nu mă ajută. Sînt cinci luni de cînd tăt spăl și iar spăl toalele fotbaliștilor de la „Unirea", care le mîzgălesc de tri ori pe săptămînă — și ăi tineri, și ăi mai bătrîni.*

Tov. Berța: *Juniori și seniori, nană Floare.*

Tov. Floare: *Așe, așe. Cum spui dumneata! Zîceam că spăl și iar spăl țoalele și încălțările lor, iar de plată, nici vorbă! Cînd am făcut contract cu tovarășul Miron Bădulescu, de la „Refractara"...*

Tov. Berța: *Secretarul asociației, nană Floare.*

Tov. Floare: *Așe, așe. Cum spui dumneata. Zîceam că în contract o scris că-mi dă 400 lei pe lună pentru muncă, sopon, zodă, mă rog frumos. Da' vremea trece, iar eu, că stau lîngă stadion, spăl mereu pe degeaba.*

Tov. Berța: *Am vorbit cu dînșii. N-au bani...*

Tov. Floare: *Am aflat și eu că-s datorați pînă în gît. N-or plătit nici pă ăl care-i muștruluiește pe jucători.*

Tov. Berta: *Pe antrenor, nană Floare.*

Tov. Floare: *Așe, așe. Cum zîci dumneata. D-apoi, eu-s femeie săracă, mă rog frumos, și am muncit. Ce să fac? Pe mine cine mă plătește?*

Pauză. Tovarășul Berța și-a prins capul în mîini, studiind bugetul asociației. Urmează să vireze acesteia subvenția pentru echipa de volei, dar știe că în acest caz ea va fi înghițită de datoriile existente, iar voleiul nu va avea fonduri.

Cînd își ridică privirea, constată că nana Floare Stanciu a dispărut: discretă, liniștită, cu mult bun simț și răbdătoare — mai ales răbdătoare! — cum sînt femeile de prin părțile Apusenilor.

Nana Floare a plecat. Dar întrebarea stăruie: „Pe mine cine mă plătește?" Și-ar mai fi o întrebare: chiar așa de cuconași sînt fotbaliștii respectivi, din campionatul regional, că nu-și pot spăla singuri echipamentul?

SEVER NORAN